

דברים כאלה. אני יכול לשוחח איתו, אבל דבר כזה לא.

התאבדות

משותפת

התובעת חקרה בשלב זה את סור ליימן על שתי תלונות קודמות שהגישה סוהילה נגדו במיטרה. היא התלוצצה נגדו כי הוא איים עליה וירה לעברה מאקדח. זמן-מה אחרי שהגישה את התלונה היא ביטלה אותה, ואמרה ש"סלחה להילה לעזוב את נחום כחודשיים לפני הרצח. היא עזבה את דירתו וחזרה להתגורר בבית הוריה. היא גם מצאה עבודה במעון לילדים מפגרים. לטענת התביעה, כאשר ראה נחום כי סוהילה נשמט ממנו, ירה בה והרגה.

נחום הכחיש גירסה זו וטען כי לא היו סיכסוכים בינו ובין סוהילה: "היא חזרה להתגורר עם מישפחתה, כי אחיה עזב את הארץ. הוא נסע אל אחיו לאמריקה, והיא הרגישה שהיא יכולה לחזור לביתה". העיד נחום.

"אני רציתי לעזור לה הצעתי לה להתלונן על אחיה במיטרה. אבל היא לא רצתה. היא לא הסכימה להתלונן על אחיה. היא אמרה שהיא יתרוג אותה, ישגם אמה שלה לא רצתה שהיא תתלונן על האח. לפי הסיפור שהיא סיפרה לי, אני מבין שאמה שלה יודעת את כל הסיפור. היא אמרה לי שההורים שלה יודעים מזה, ושהם לא עוזרים לה."

לפי גירסתו הסופית של הנאשם, ירי זה סוהילה בעצמה מכיון שלא יכלה לשאת יותר את סודה המכאיב. היא התאבדה ורצתה כי אהובה יתאבד איתה.

התובעת הביאה את הד"ר בצלאל בלוק, הפאתולוג, כדי להפריך את גירסת ההתאבדות. כדי שהירייה תהיה כזו המצביעה על התאבדות, היא חייבת להיות ריגה מקרוב, להתאבדות בירייה יש איון וזקיות. העיד המומחה: "התאבדות באיור הראש המצפה נעשית לרוב כמגע זקלי אל המצפה. הקנה צמוד אל הגוף, בחיי ראייה אחד מיקרה אחד של קנה צמוד שלא היה התאבדות אלא רצח. אני חושב שהמיקרה הזה אינו דומה להתאבדות". הצהיר הד"ר בלוק.

כדי לברר מאיזה מרחק נורתה הירייה שפגעה בסוהילה, בדק הד"ר בלוק את זולצתה של המנוחה. ירי קרוב, בטווח של 30-40 סנטימטרים, משאיר סימנים ייחודיים על הגופה. אחרי בדיקת הקליע, יצאים מהקנה עוד גורמים. להבה, נא"ם וטן פית. שהוא תוצאה של שריפה צבקה והשריפה. גרנולי אבק השריפה. שגשג יפרו בחלקם או לא נטרפו כלל. עפים למרחק הנדול ביותר. הם מהווים את החלק הבכבד ביותר בין כל הגורמים. הרי גוף הרחוק ביותר של גרנולי אלה הוא בין 50 ו-40 סנטימטרים, מקצה הקנה. "החליע עבר דרך ההולצה שלכשה סוהילה, ראיתי שחורה הכניסה של הכדור עובר דרך ציור שחור שיש בחולצה. הציור מרות בלבה שחורה כזו, וזה קשה על עבודת הבדיקה. כי השחרת הפיה היא לפעמים עדינה. הצבע השחור הזה הפריע לי, או עשיתי בדיקות רבות במיקרוסקופ וגם ניקית טוב את החולצה גמים. בסבירות גבוהה אני אומר כי זו לא הייתה התאבדות. כי הירייה נורתה מרחק של יותר מ-30-40 סנטימטרים. כדי שאדם יתאבד בצורה זו, הוא צריך להזיק את היד בצורה מאוד בלתי נוחה בלתי מתקבלת על הדעת".

סיכמה התובעת את השקפתה ואמרה ל"ית'המיטרה: "מה שקרה, זה שאתה, סור ליימן, על רקע של מריבה, כפי שאתה יודעת פה ושם מריבה חריפה אחרי שתי קופה מסוימת כבר היו ביניכם מריבות, הוצאת את האקדח שהיה בארון שלך, כי רגת אותו וסוהילה ולא הוצאת את ה"מחשית. זה לא היה בצחוק, אלא בכונה. רית בה ירייה אחת. מה שהיה אחרי זה, אם רציתי לירות בה עוד יריות, או רצית להתאבד - בכל אופן הייתה תלחה בנשק. או רצת להחביא את האקדח, ותיכונת לספר על שלושה רעולי פנים כדי לצאת מזה".

בית'המיטרה עומד להחליט אם סוהילה התאבדה מחמת הבושה והכאב על מעשי אחיה בה, או שהמאהב הנכזב רצח אותה בירייה אחת מכוונת.

אילנה ארזן

אסיר-עולם לשעבר נאשם בכך שהטמין רימון תחת כיסאו של

התעשיין אילון צנטנר (למעלה, בבית-החולים) על רקע יחסיו

של הפושע עם אשתו של הקורבן, מזכירתו של שמואל תמיר

פעם, כשהיה טלפון, הייתי ניגש למישרד ומשוחח מהצד השני של השולחן. אחת השיחות הייתה ארוכה יותר, ואז התיישבתי על הכיסא והמשכתי לשוחח במשך כדקה. זה היה בסביבות השעה עשר. כאשר התרווחתי מעט אחורה, נשבר פיתאום הכיסא והספקתי עוד להגיד ב"טלפון: רק רגע, הכיסא כנראה נשבר.

פייצווא

דוהמטי

ממלל. גיה קרה 2 מה קרה? כאילו אינו מבין מדוע מסלקים אותו. באותו לילה הוא נעצר בידי המיטרה. אחרי חקירה אינטנסיבית, שבוצעה על-ידי היחידה המרכזית במיטרת מחוז תל-אביב, הוגש נגדו כתב-אישום באשמת נסיון לרצח.

ניתוח בן

חמש שעות

ר ימון-הרסם 26, הנמצא בשימוש צה"ל, שהתפוצץ לפני חודשיים מתחת לכיסאו של אילון צנטנר, במישרדו שבי מפעל האלומיניום בית מחכת, הנמצא בבעלותו, היה אמור להיות קטלני. חייו של הקורבן ניצלו רק בנס. ב-8 בבוקר התקשר אחד הפועלים מי המפעל, הנמצא בשכונת מונטיפיורי בתל-אביב, לביתו של צנטנר, והודיע לו כי דלת המישרד, שם נמצאים מפתחות ה"דלתות של המחלקות השונות במפעל, אינה נפתחת משום-מה.

"יצאתי מייד למפעל", סיפר צנטנר בן ה-38, "וגיליתי שמשוהו במנעול התקלקל. לבסוף, הצלחתי איך שהוא לפתוח אותו. במישרד היה הכל כרגיל, ולא היו סימני פריצה. חשדתי שמישהו ניסה להיכנס ולא הצליח, או שאחת השיניים במנעול פשוט נשברה.

התיישבתי על הכיסא. אבל רק על החלק הקדמי שלו, ושוחחתי עם בן של אחד העובדים, שהשתחרר מהצבא, ורצה להתקבל אצלי לעבודה. אחר-כך יצאתי למחלקות והסתובבתי בין העובדים. מדי

חשוד בהטמנת הרימון היה דויד ברעט, חברו מילדות של הקורבן, שהאשים אותו במוחה של אשתו.

ה רב קפא בעורקיה של ג'ניפר צנטנר. זה עתה היא חזרה מתחנת המיטרה, שם מסרה עדות על נסיבות פיצוץ הריי מון מתחת לכיסאו של בעלה, אילון צנטנר, שנפצע קשה בבוקר אותו היום. רי הנה, הופיע בביתה האיש שאותו החשיי דה במעשה, פינחס ("פליצה") סבג.

היתה זו שעת לילה מאוחרת. פליצה, אסיר-עולם לשעבר, נכנס מבעד לחצר אל הווילה שבשכונת-דן בתל-אביב ושאל בי תמימות: "מה קרה?" כשהבחין בהלם שתקף את האשה אמר: "רק עכשיו חזרתי מאילת ושמעתי שקרה משהו. באתי מייד לראות מה קרה."

בשלב זה נתקפה ג'ניפר בהיסטריה וה"חלה צועקת: "תסתלק מפה! תסתלק מפה!" ידידים, שהיו באותה שעה בבית, הרי ציאו את האיש החוצה, כשהוא עדיין

מאסר-עולם

על רצח

ע וד לפני שפונה לבית-החולים, הצליח צנטנר, המתכווץ בדמו, לומר לפועל ליו: "אני חושד בדויד ברעט, בפינחס סבג ובאחיו, דויד סבג. חוץ מהם, אין לי איויבים." השלושה אכן נעצרו בידי המיטרה, אך לבסוף הוגש כתב-אישום נגד פליצה בלבד. השניים האחרים שוחררו. פליצה בן ה-35, מבני-ברק, הכחיש בחקירתו בכל תוקף כל קשר לפיצוץ.